

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL V. K. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO

2016 m. liepos 20 d. Nr. 242-279

Vilnius

Lietuvos bankas gavo advokato E. B., atstovaujančio V. K., (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju.

N u s t a t y t a:

2015 m. lapkričio 10 d. deklaruotas eismo įvykis, kurio metu buvo apgadintas pareiškėjo automobilis „Mercedes Benz E200 CDI“, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – automobilis MB). Eismo įvykio dalyvių sutarimu kaltu dėl eismo įvykio pripažintas automobilį „VW Golf“, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*), (toliau – automobilis VW) vairavęs asmuo, kurio civilinę atsakomybę transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu eismo įvykio dieną buvo apdraudęs draudikas. Eismo įvykio dalyviai užpildė tai patvirtinančią eismo įvykio deklaraciją.

2015 m. gruodžio 30 d. raštu draudikas informavo pareiškėją, kad byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra priimtas sprendimas nemokėti draudimo išmokos už automobilį MB, nes 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruotą įvykį draudikas pripažino nedraudžiamuoju (neturi pagrindo pripažinti draudžiamuoju). Draudikas nurodė, kad kreipėsi į UAB „Impulsana“ prašydamas informuoti, ar automobilių VW ir MB sugadinimai yra suderinami ir atsiradę pagal eismo įvykio dalyvių deklaruotas aplinkybes. Remdamasis 2015 m. gruodžio 23 d. dr. V. M. specialisto išvada Nr. (*duomenys neskelbtini*) draudikas teigia, kad VW ir MB automobilių sugadinimai yra nesuderinami, esminiai MB automobilio sugadinimai susidarė ne dėl susidūrimo su VW automobiliu, o 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio dalyvių parodymai dėl eismo įvykio eigos techniniu požiūriu yra neįtikėtini.

Nesutikdamas su draudiko sprendimu pareiškėjas draudikui pateikė pretenziją ir pagal pareiškėjo prašymą E. I. parengtą 2016 m. kovo 1 d. specialisto išvadą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kurioje konstatuojama, kad automobilių MB ir VW sugadinimai atitinka vienas kitą, tarpusavyje yra suderinami ir galėjo būti padaryti 2015 m. lapkričio 10 d. įvykusio eismo įvykio metu automobilių vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis.

Atsakydamas į pretenziją draudikas nurodė, kad neturi pagrindo keisti sprendimo dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju. Draudikas pažymėjo, kad E. I. parengtoje specialisto išvadoje nepaaiškintas automobilio MB priekinio buferio vidurinės apatinės dalies sugadinimas. Draudikas atkreipė dėmesį, kad esminiai automobilių sugadinimai neatitinka, o E. I. parengtoje specialisto išvadoje nėra techninių argumentų pastariesiems neatitikimams paneigti.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką prašydamas rekomenduoti draudikui 2015 m. lapkričio 10 d. eismo įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjui priklausančią draudimo išmoką. Pareiškėjas nurodo, kad draudikas yra įpareigotas atlyginti žalą nukentėjusiam asmeniui esant priežastiniam ryšiui tarp eismo įvykio kaltininko teisei priešingų veiksmų ir kilusios žalos. Žalos dalis, priežastiniu ryšiu nesusijusi su eismo įvykio kaltininko veiksmais, nėra atlyginama

nukentėjusiajam, tačiau tokiu atveju draudikas privalo įrodyti teisę sumažinti draudimo išmoką patvirtinančias aplinkybes. Pasak pareiškėjo, eismo įvykio dalyviai yra užpildę eismo įvykio deklaraciją, kuri patvirtina eismo įvykio faktą, o dr. V. M. parengta specialisto išvada nėra kompetentingos institucijos išduotas dokumentas apie eismo įvykio aplinkybes, kaip nurodyta Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPD įstatymas) 15 straipsnio 3 dalyje. Pareiškėjas pabrėžia, kad tiek eismo įvykio dalyvių draudikui pateikti paaiškinimai, tiek dr. V. M. specialisto išvadoje nurodytos aplinkybės patvirtina, kad automobiliai MB ir VW buvo susidūrę eismo įvykio dalyvių nurodytoje vietoje. Pareiškėjas taip pat pažymi, kad dr. V. M. taikyti tyrimo metodai nėra akredituoti Lietuvos Respublikoje, o pasirinktas automobilio MB modeliavimo greitis neatitinka faktinių įvykio aplinkybių. Kaip nurodo pareiškėjas, rengiant specialisto išvadą dr. V. M. naudojo ne automobilio VW po 2015 m. lapkričio 10 d. įvykio padarytas nuotraukas, o kito „VW Golf“ automobilio nuotraukas, dr. V. M. neturi eismo įvykio eksperto kvalifikacijos. Pareiškėjas pabrėžia, kad jis draudikui pateikė eismo įvykių ir transporto trasologijos teismo eksperto kvalifikaciją turinčio E. I. parengtą specialisto išvadą, kurioje nurodyta, kad automobilių MB ir VW sugadinimai atitinka vienas kitą ir yra tarpusavyje suderinami. Tačiau draudikas šia išvada nesivadovavo ir reikalavo iš pareiškėjo įrodymų, kurie paneigtų dr. V. M. specialisto išvadą, nors būtent draudikas privalo įrodyti aplinkybes, suteikiančias teisę nemokėti draudimo išmokos. Pareiškėjas pažymi, kad draudimo tikslas neleidžia bet kokią pažeidimą, neatsižvelgiant į jo reikšmę, laikyti pagrindu atsisakyti mokėti draudimo išmoką, o dr. V. M. parengta specialisto išvada yra rašytinis įrodymas, neturintis didesnės įrodomosios galios.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad neturi pagrindo keisti dėl automobilio MB vadovaujantis draudiko veiklą reglamentuojančiais teisės aktais priimto sprendimo. Draudikas paaiškino, kad ginčijamas sprendimas priimtas iš esmės dr. V. M. parengtos specialisto išvados pagrindu, nes šioje išvadoje nurodyta, kad automobilių VW ir MB sugadinimai tarpusavyje nesuderinami ir esminiai automobilio MB sugadinimai susidarė ne dėl susidūrimo su automobiliu VW. Draudikas pažymėjo, kad modeliudamas dr. V. M. naudojo tyrimo metu nustatytus automobilių greičius. Draudikas nurodė, kad E. I. parengtoje specialisto išvadoje nėra techniškai paaiškintas automobilio MB priekinio buferio vidurinės apatinės dalies sugadinimas (variklio gaubto sugadinimas). Draudikas atkreipia dėmesį, kad E. I. parengtoje specialisto išvadoje tiesiog nurodyta, kuri automobilio MB vieta turėjo kontaktuoti su automobiliu VW, tačiau nepaaiškintas sugadinimų neadekvatumas (žymė ant automobilio MB yra labai didelė, o ties ta automobilio VW vieta sugadinimo beveik nėra). Draudikas nurodė, kad eismo įvykio deklaracija nėra vienintelis ir neginčijamas eismo įvykio aplinkybes patvirtinantis dokumentas. Pasak draudiko, atmetini pareiškėjo nuogaštavimai dėl dr. V. M. kvalifikacijos, nes šis ekspertas yra įtrauktas į eismo įvykių ir transporto trasologijos ekspertizės atliekančių teismo ekspertų sąrašą. Draudikas nurodė, kad dr. V. M. naudota kompiuterinė programa yra naudojama daugumos ekspertų Europoje ir visame pasaulyje, o jos akreditavimas kiekvienoje šalyje yra praktiškai neįmanomas dėl nuolat atliekamų atnaujinimų. Pasak draudiko, kito „VW Golf“ automobilio nuotraukos buvo paimtos tik dėl vizualizacijos, nes automobilis VW apžiūros metu buvo išardytas, tačiau jokie kito automobilio duomenys rengiant išvadą nebuvo naudojami.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktos medžiagos, ginčas tarp šalių yra kilęs dėl 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Draudiko užsakymu parengtoje specialisto išvadoje nurodoma, kad automobilių MB ir VW sugadinimai tarpusavyje nėra suderinami. Pagal pareiškėjo prašymą parengtoje specialisto išvadoje teigiama, kad minėtų automobilių sugadinimai atitinka vienas kitą ir galėjo būti padaryti 2015 m. lapkričio 10 d. eismo įvykio metu. Pažymėtina, kad Lietuvos bankas neturi objektyvios galimybės techniškai įvertinti eismo įvykio mechanizmo ir pagal automobilių apgadinius nustatyti eismo įvykio aplinkybių. Todėl nagrinėdamas ginčą ir analizuodamas šalių pateiktus įrodymus Lietuvos bankas vertina, ar draudikas pagrįstai priėmė sprendimą 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruotą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju.

Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo, draudimo išmokos mokėjimo pagrindai ir principai įtvirtinti TPVCAPD įstatyme. TPVCAPD įstatymo 16 straipsnio 1 dalis nustato, kad draudikas moka draudimo išmoką, jei transporto priemonės valdytojui dėl padarytos žalos nukentėjusiam asmeniui atsiranda civilinė atsakomybė. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalimi, draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmoką arba atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo, taip pat atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos.

TPVCAPD įstatymo 19 straipsnio 6 dalis nustato, kad draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo. Jei draudikas sumažina arba atsisako mokėti draudimo išmoką, jis privalo pateikti pagrįstą atsakymą ir įrodymus, atleidžiančius nuo išmokos mokėjimo arba suteikiančius teisę sumažinti išmoką (TPVCAPD įstatymo 19 straipsnio 3 dalis). Analogiška draudiko pareiga įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo arba suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką, įtvirtinta ir Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje.

Ginčo atveju draudikas informavo pareiškėją, kad 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruotą eismo įvykį pripažino nedraudžiamuoju, nes automobilių MB ir VW sugadinimai tarpusavyje yra nesuderinami ir atsitikę kitomis aplinkybėmis, nei nurodytos draudikui. Tokį sprendimą draudikas priėmė iš esmės dr. V. M. specialisto išvados pagrindu.

Dr. V. M. specialisto išvadoje nurodyta, kad automobilių MB ir VW „sugadinimai tarpusavyje nesuderinami: tik tam tikri automobilio sugadinimai jo priekio dešinėje pusėje galėjo susidaryti jam susidūrus su automobiliu VW <...> Esminiai gi automobilio MB sugadinimai susidarė ne dėl susidūrimo su automobiliu VW.“ Dr. V. M. taip pat priėjo prie išvados, kad eismo įvykio dalyvių parodymai dėl eismo įvykio eigos techniniu požiūriu yra neįtikėtini, nes: „susidūrimu su automobiliu VW negalima pagrįsti esminių automobilio MB sugadinimų – priekinio bamperio apdailos pažeidimų bei priekinio skersinio deformacijos (tikėtina – ir kitų gretimų detalių pažeidimų) dešiniau priekinio valstybinio numerio ženkle dešinio krašto, taipogi variklio dangčio deformacijos bei saugos oro pagalvių, apsaugančių nuo frontalinio smūgio, suveikimo.“ Išvadoje taip pat nurodyta, kad paprastai saugos oro pagalvės nuo frontalinio smūgio suveikia esant ne mažesniai kaip 30 km/h greičiui susidūrimo metu, tačiau tyrimo metu nustatyta, kad automobilio MB greitis prieš susidūrimą buvo apie 20 km/h, o automobilis VW stovėjo (arba greitis buvo ne didesnis kaip 5 km/h).

Išanalizavus dr. V. M. išvadą spręstina, kad specialistas neneigia automobilių MB ir VW susidūrimo fakto. Priešingai, išvadoje nurodoma, kad „tam tikri“ automobilio MB sugadinimai jo priekio dešinėje pusėje galėjo susidaryti dėl susidūrimo su automobiliu VW. Kita vertus, specialistas nurodo, kad esminiai automobilio MB sugadinimai buvo padaryti ne susidūrimo su automobiliu VW metu, t. y. kitomis nei 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio dalyvių nurodytomis aplinkybėmis.

Kaip minėta, nesutikdamas su draudiko sprendimu pareiškėjas kreipėsi į E. I., kuris pateikė iš esmės priešingą specialisto išvadą. E. I. specialisto išvadoje nurodė, kad automobilių MB ir VW „sugadinimai atitinka vienas kitą, tarpusavyje yra suderinami ir galėjo būti padaryti 2015 m. lapkričio 10 d., apie 23 val. Kaišiadoryse įvykusio eismo įvykio metu, automobilių vairuotojų V. K. ir G. Z. nurodytomis aplinkybėmis.“ E. I. specialisto išvadoje taip pat nurodė, kad nėra pagrindo teigti, kad eismo įvykio metu dėl nedidelio automobilių greičio neturėjo suveikti automobilio MB

saugos pagalvės, nes iš UAB „Silberauto“, kuri yra *Daimler AG* atstovas Lietuvoje, 2016 m. vasario 10 d. rašte Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir serviso techniniuose dokumentuose nurodytų duomenų negalima spręsti, kad automobilio „Mercedes Benz E200 CDI“ priekinių saugos pagalvių suveikimas tiesiogiai priklauso vien tik nuo važiavimo greičio įvykstant susidūrimui.

Esant dviem viena kitai prieštaraujančioms specialistų išvadoms abi ginčo šalys reiškia abejonių dėl kitos ginčo šalies prašymu parengtos išvados teisingumo ir pagrįstumo. Pažymėtina, kad specialistų išvados vertintinos kritiškai tuo atveju, kai išvados tyrinys yra prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvados pateiktos neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Ginčo atveju nei vienai specialisto išvadai teisės aktai nesuteikia išankstinės arba didesnės įrodomosios galios, todėl jos vertintinos kitų įrodymų visumoje. Svarbu pažymėti, kad atliekant įrodymų vertinimą turi būti atsižvelgiama į visų faktinių duomenų objektyvumą, išsamumą, patikimumą, prigimtį ir kitas svarbias aplinkybes.

Eismo įvykio dalyviai tiek eismo įvykio deklaracijoje, tiek draudikui pateiktose anketose nurodė, kad 2015 m. lapkričio 10 d. eismo įvykyje susidūrė automobiliai MB ir VW. Abiejų eismo įvykio dalyvių parodymai, susiję su eismo įvykio aplinkybėmis, iš esmės sutampa. Pažymėtina, kad eismo įvykio deklaracija yra vienas iš dokumentų, kuriuo vadovaujamosi nustatant įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę (TPVCAPD įstatymo 15 straipsnio 3 dalis). Sutiktina su draudiko argumentu, kad eismo įvykio dalyvių užpildyta eismo įvykio deklaracija nėra nuginčijamas dokumentas ir draudikas nėra įpareigotas besąlygiškai vadovautis joje nurodyta informacija. Kita vertus, eismo įvykio deklaracijoje nurodyti duomenys gali būti pripažinti nepagrįstais tik esant objektyviems įrodymams, kad jie neatitinka tikrovės, arba asmenys tyčia nurodė klaidingą informaciją. Ginčo atveju tokių įrodymų draudikas nepateikė. Lietuvos bankui taip pat nėra žinoma, kad draudikas būtų kreipęsis į teisėsaugos institucijas dėl galimo sukčiavimo, žinomai neteisingų duomenų pateikimo draudikui, siekiant nepagrįstai gauti draudimo išmoką.

Svarbu tai, kad ir abejose specialistų išvadose iš esmės neginčijamas faktas, kad automobiliai MB ir VW yra kontaktavę. Specialistai nesutaria tik dėl automobilių susidūrimo metu padarytų automobilio MB sugadinimų. E. I. teigia, kad automobilio MB sugadinimai galėjo būti padaryti 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio metu. Dr. V. M. nurodo, kad susidūrus automobiliams MB ir VW galėjo būti padaryti tik „tam tikri“ automobilio MB sugadinimai.

Pažymėtina, kad E. I. turi eismo įvykio ir transporto trasologo eksperto, o dr. V. M. – transporto trasologo teismo eksperto kvalifikaciją. Dr. V. M. teigini, kad 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio metu negalėjo suveikti automobilio MB saugos pagalvės dėl per mažo automobilių greičio, E. I. paneigė vadovaudamasis techniniais oficialaus *Daimler AG* atstovo Lietuvoje pateiktais duomenimis, patvirtinančiais, kad automobilių greitis susidūrimo metu nėra vienintelis lemiamas saugos pagalvių suveikimo veiksnys. Pažymėtina tai, kad dr. V. M. parengtoje specialisto išvadoje, atliekant tyrimą dėl automobilių greičio susidūrimo metu, teigiama, kad automobilio MB sugadinimai paaiškinami betarpišku susidūrimu su automobiliu VW, nurodoma, kad modeliavimo būdu gautos galutinės automobilių padėtys iš esmės atitinka principines eismo įvykio dalyvių nurodytas padėtis. Kita vertus, specialistas padarė išvadą, kad esminiai automobilių sugadinimai neatitinka.

Pažymėtina, kad įrodymams, įskaitant atvejus, kai įrodinėjama, kad draudikas yra atleidžiamas nuo draudimo išmokos mokėjimo, yra keliami objektyvumo, išsamumo ir visapusiškumo reikalavimai, todėl tyrimo metu gautos išvados, paaiškinimai ir juos patvirtinantys įrodymai turi būti vienareikšmiški, neabejotini ir pagrįsti. Ginčo atveju nė vienas iš specialistų neginčija automobilių MB ir VW susidūrimo fakto, todėl nėra pagrindo paneigti eismo įvykio deklaracijoje pripažintos automobilio VW valdytojo kaltės dėl eismo įvykio. Atsižvelgiant į tai negalima teigti, kad draudikas objektyviais, išsamiais ir visapusiškais įrodymais pagrindė savo sprendimą dėl 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju.

Sprendžiant klausimą dėl žalos atlyginimo pareiškėjui svarbu pažymėti, kad civiliniame procese įrodymų pakankamumo klausimas yra sprendžiamas vadovaujantis tikimybių teorijos principu – išvadai apie fakto buvimą padaryti įrodymų pakanka, jeigu byloje esantys įrodymai

leidžia labiau tikėti, kad tas faktas buvo, nei kad jo nebuvo. Kaip minėta, faktą, kad automobilių MB ir VW sugadinimai yra suderinami ir automobilio MB sugadinimai galėjo būti padaryti 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio metu, patvirtina eismo įvykio ir transporto trasologo teismo eksperto kvalifikaciją turinčio E. I. parengta specialisto išvada, kuri, Lietuvos banko žiniomis, teisės aktų nustatyta tvarka nėra nugincyta, taip pat eismo įvykio deklaracija ir eismo įvykio dalyvių parodymai, o papildomų duomenų, patvirtinančių dr. V. M. parengtos specialisto išvados pagrįstumą Lietuvos bankui pateikta nebuvo. Todėl įvertinus ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktus dokumentus ir duomenis spręstina, kad labiau tikėtina, kad automobilio MB sugadinimai buvo padaryti 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruoto eismo įvykio metu. Atitinkamai darytina išvada, kad ginčo atveju draudikas neįrodė aplinkybių, atleidžiančių jį nuo draudimo išmokos mokėjimo.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti pareiškėjo V. K. reikalavimus, rekomenduojant AAS „BTA Baltic Insurance Company“ 2015 m. lapkričio 10 d. deklaruotą eismo įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti V. K. draudimo išmoką, atlyginančią eismo įvykio metu patirtą žalą.

2. Įpareigoti ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“ Lietuvos filialą per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudimo bendrovei neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas